Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 222 (1722) ♦ Середа, 26 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ: Дату прийняття бюджету визначено — 23 грудня

З прес-конференції Голови Верховної Ради України 24 листопада 1997 року

— З початку восьмої сесії із відведених на роботу в сесійному режимі десь близько 56 днів використано 35. За час, що минув, Верховна Рада розглянула майже 190 питань. Остаточно прийнято 39 законів, 23 законопроекти схвалено за процедурою першого читання, чотири передано на третє читання, розглянуто понад 20 законів, повернутих з пропозиціями Президента, — такою інформацією відкрив зустріч з журналістами Олександр Мороз.

— Порівнюючи підсумки роботи за три останні місяці, необхідно зазначити, що листопад стосовно цього був найбільш інтенсивний. Із майже 80 розглянутих питань 35 завершилося прийняттям нових законодавчих актів. Ще 12 законопроектів готуються до другого читання і до повторного читання.

Ми зробили ревізію всіх законодавчих актів з нашого плану і відібрали саме ті питання, без яких не можна закінчити роботу сесії нинішнього скликання.

(Закінчення на 2-й стор.).

Що приватизуємо наступного року

Програма приватизації на 1998 рік найближчим часом має бути подана на розгляд Кабінету міністрів та Президенту України.

1998 року Фонд держмайна України планує почати приватизацію 954 середніх та великих підприємств загальною балансовою вартістю 50 млрд. грн., а також приватизацію частки державного майна 300 спільних підприємств.

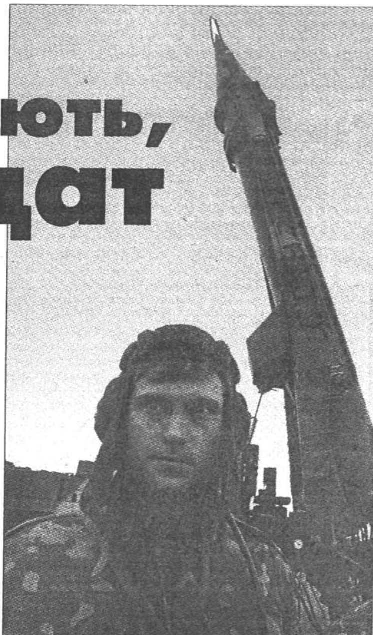
У нинішній час на стадії приватизації перебуває 2,5 тисячі середніх та великих підприємств України.

А тим часом компанія «Донбасенерго» — перша серед українських підприємств, чий пакет акцій буде виставлено на міжнародний тендер.

Після вступу в дію указу Президента «Про міжнародні конкурси (тендери)» ФДМ має намір почати відбір уповноважених осіб з продажу акцій українських підприємств.

Ракети добре літають, коли солдат ситий

Ракетні війська — найсучасніший і найперспективніший рід військ. У разі бойових операцій на їхню долю припадає до 60% «роботи». Про це заявив нещодавно на зборі керівного складу в Сімферополі командувач Ракетних військ України генерал-лейтенант Терещенко.

Проте, щоб ракетні установки влучно стріляли, а ракети далеко літали, треба, щоб у ракетників було пильне око і тверда рука. Це добре відомо полковникові В'ячеславу Семигіну, командирові одного з ракетних з'єднань у Прикарпатті.

На фото: бачу ціль, не помічаю перепон; в українського ракетника — орлине око, тверда рука і надійна техніка.

(Закінчення на 4-й стор.).

Пенсії — натуроплатою

Понад 50 млн. грн. натуроплатою отримали пенсіонери України в рахунок погашення заборгованості у пенсіях в серпні—жовтні 1997 року, повідомив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» віце-прем'єр-міністр з питань соціальної політики Микола Білоблоцький.

Він підкреслив, що ще 32 млн. грн. із грошових коштів, отриманих від реалізації врожаю зернових, сільгоспвиробники відправили до Пенсійного фонду. Проте, незважаючи на це, заборгованість у пенсіях селянам продовжує збільшуватися.

P.S.

○ Президент України вніс на розгляд Верховної Ради проект закону «Про ратифікацію Листа-угоди про надання Україні Міжнародним банком реконструкції та розвитку японського гранту на підготовку реформування правової системи».

○ Порушено низку кримінальних справ щодо працівників регіональних відділень Фонду державного майна України.

І ніяких проСВІТків

Лист на першу сторінку

Світло в сільській місцевості відключають 4—5 разів на день. Інколи струм не подають з ранку до вечора. Як дітям робити уроки, як вранці зігріти їм чай, молоко та нормально відправити до школи, як доїти худобу, готувати їжу? Чому світло відключають переважно у селах? Ми ж вчасно за нього платимо. Місцеві енергетики, кажуть, ганяють електроенергію за кордон — потрібні гроші...

Ми вже збираємо підписи, щоб передати їх посильним у Верховну Раду та Одеську облдержадміністрацію...

Чи можна подати до суду за ці знущання: і фізичні, і моральні?

О. БОРДАН від імені мешканців с. Долинське Ананьївського району Одеської області.

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

35. Одеському АТ «Імпульс» (генеральний директор Євген Борщ) — електросепаратори «Ручай».
36. Одеському акціонерному об'єднанню «Одетри» (генеральний директор Віктор Мороз) — джемпери для чоловіків.
37. АТ «Миколаївський пивзавод «Янтар» (голова правління Валерій Бажов) — 600 гривень, діжечки з пивом.
38. Полтавському регіональному управлінню КБ «Приватбанк» (керуючий Олександр Удовиченко) —грошові виграші.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

ПЕРЕДПЛАТА-98

«Голос України» — заводчанам

Як повідомив у Полтавський корпункт газети голова правління ЗАТ "Кременчуцький ремонтно-механічний завод" Василь Чхало, кожному члену колективу підприємство на перше півріччя наступного року передплатило «Голос України». Всього на заводі працює понад 150 чоловік. Ініціатива Хмельницької міськради знайшла підтримку і на Полтавщині.

Офіційно

На нашу допомогу розраховують

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Арабської Республіки Єгипет в Україні Омара Ель-Фарука у зв'язку з початком його роботи в Києві.

Олександр Мороз відзначив той факт, що Єгипет перший серед арабських держав визнав незалежність України, і між нашими країнами вже є серйозна договірно-правова база. Однак «темпи й обсяги торгівлі, що дорівнюють 100 млн. доларів, не задовольняють ані Єгипет, ані Україну». Глава українського парламенту висловив сподівання, що «робота нового посла матиме позитивні результати саме в економічному напрямі». Олександр Мороз також порадив послові зустрітися з депутатами — учасниками групи зі зв'язків з Єгиптом, відзначивши її склад: з 10 осіб троє — міністри, заступники міністрів і один віце-прем'єр.

Омар Ель-Фарук підкреслив, що Єгипет передовсім розраховує на участь України в єгипетських індустріальних проектах і бачить у нашій країні державу, що завжди готова простягти руку допомоги, співпрацюючи з єгиптянами в галузі енергетики, гідроенергетики, туризму, військовій сфері.

На Чорному морі не штормить

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Турецької Республіки в Україні Аджара Гермена у зв'язку з закінченням його дипломатичної місії в Києві.

Олександр Мороз відзначив «колосальні досягнення у співробітництві наших країн за час шестирічної роботи посла в Києві». Голова Верховної Ради України і посол Туреччини висловилися за зміцнення подальшого двостороннього співробітництва в рамках Парламентської Асамблеї Чорноморського Економічного Співробітництва (ПАЧЕС).

Під час зустрічі глава парламенту заявив, що «Україна дуже позитивно сприймає зусилля Туреччини в облаштуванні кримських татар», а також особливо підкреслив перспективи для співробітництва України та Туреччини у військово-технічній сфері.

Робоча поїздка Президента України до Полтавської області

Президент України Леонід Кучма прибув сьогодні вранці до Глобинського району Полтавської області. У програмі робочої поїздки — відвідання ряду приватних агрофірм. Президент України проведе нараду з питань реформування в АПК.

Навколопартійні рядки

Книга спогадів — дзеркало майбутнього?

Усім відомий факт: депутати, окрім законотворчості, полюбляють писати книги. Особливо мемуари, бо кому, як не їм, краще знати власну роль в історії. І особливо на тлі сьогоднішньої ситуації в країні. Народний депутат України, голова Ліберальної партії Володимир Щербань — не виняток. Він теж презентував і дарував усім присутнім пристойно виданий фоліант «Сповідь перед сном, або Два роки в рахунок». Це теж мемуари. Про дворічну роботу донецьким губернатором. Сам автор і його команда, що пішла з посад разом з ним після відставки, говорили, що ця книга — «фото», «суть рецептів того, що треба робити», «корабель думки», «дзеркало в майбутнє» тощо. Можливо, щось у цьому і є. Особливо, якщо зважити на те, що дійсність в Україні така, що продуктивні політики у нас, схоже, є тільки на регіональному рівні. Знаючи специфіку і особливості своїх регіонів, такі політики й можуть там щось зробити для людей на тлі загальнодержавного гармидеру.

Про майбутні парламентські вибори згадали лише раз, мовляв, книга вийшла вчасно, не завадить. Проте про близькість виборів свідчить інше: частину гонорару автор передав Фондові допомоги ветеранам війни та праці, інвалідів, старих і дітей Будьоннівського району Донецька. Людям щось перепаде, а отже, нехай живуть книжки. Багато, хороші і різні...

Володимир СКАНЯ.

Олександр МОРОЗ:

Дату прийняття бюджету визначено — 23 грудня

(Початок на 1-й стор.).

Майже щоденно на розгляд виносили уже прийняті закони із пропозиціями Президента. В листопаді провели десять днів сесійних засідань і вісім разів поверталися до цих питань. З великими труднощами вдалося відстояти закон про зупинення спаду сільськогосподарського виробництва та продовольчого забезпечення країни. Півроку тому цей закон було прийнято.

Під час повторного розгляду ще чотирьох законів депутати частково врахували пропозиції Президента, і їх в уточненій редакції уже передано для підписання. Мова, зокрема, йде про закони про межу малозабезпеченості на 1998 рік, про державне регулювання виробництва дорогоцінних металів, про Центральну виборчу комісію.

Ще три раніше прийняті закони стосовно Фонду держмайна, використання не взятих майнових приватизаційних сертифікатів та утворення національних теле- і радіокомпаній України після їх повторного розгляду, враховуючи мотивацію Президента, мають бути відхилені або підготовлені їх ініціаторами у принципово новій редакції.

Тому я можу зробити загальний висновок про роботу сесії, що вона конструктивна. І, на мій погляд, є виваженою, цілеспрямованою і відповідає завданням, поставленим перед законодавчим органом на цей період.

Звичайно, є певні претензії до якості прийнятих законів. І це часто відзначають у засобах масової інформації. Але треба зважити й на те, що ми мало аналізуємо якість тих документів, які надходять від суб'єктів законодавчої ініціативи до Верховної Ради. Я розумію, що це нас не виправдовує, але це теж об'єктивна обставина, бо ми не були державою як такою і не мали свого правового поля для того, щоб можна було сьогодні ефективно працювати.

Як і передбачалося графіком, 12 листопада Верховна Рада розглянула доопрацьований проект бюджету на 1998 рік. Заслухано зауваження і пропозиції до бюджету від комітетів, груп і фракцій. Під час обговорення було багато також ініціативних виступів окремих народних депутатів.

Уточнений графік підготовки бюджету уже затверджено і погоджено і Кабінетом міністрів, і Верховною Радою. Остаточну дату прийняття бюджету визначено — 23 грудня. З вини Кабінету міністрів ми на кілька днів затримали розгляд у першому читанні цього документа, але тепер робиться все для того, щоб 4 грудня розглянути у другому читанні проект, а потім дати можливість ще завершити його розгляд протягом наступних двох тижнів. Можливості для цього є, і Верховна Рада налаштована на прийняття бюджету в цьому році.

Завершено створення податкової основи для прийняття бюджету на наступний рік. Маю на увазі передовсім удосконалення Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» і Закону «Про податок на додану вартість». Ми врахували всі зауваження Кабінету міністрів, всі ініціативні пропозиції суб'єктів законодавчої ініціативи і, на мій погляд, маємо пристойне законодавство.

Чи зменшує воно податковий тиск на товаровиробника? Так. Але не тією мірою, як це потрібно для виробництва. Одначе ми сьогодні працюємо в оптимальному режимі, виходячи з потреб і виробництва, і бюджету.

Є домовленість, що будемо вдосконалювати законодавство, особливо в цих базових законах та в інших тією мірою, якою робитимуть послаблення для виробника продукції. І я сподіваюся на те, що саме так працюватимемо над бюджетом на 1998 рік.

Серед важливих питань, які передбачається розглянути в листопаді, безперечно, будуть законопроекти стосовно проведення місцевих виборів. Йде мова про закони «Про вибори до місцевих органів влади», «Про вибори до Верховної Ради Криму», «Про столицю України», «Про місто Севастополь».

Деякі з прийнятих законів мають особливе значення, адже на їх реалізацію передбачені бюджетні витрати.

Закінчено розгляд одного з найголовніших, з точки зору законодавчої процедури, проекту закону про закони і законодавчу діяльність в Україні, які мають бути доопрацьовані одночасно із законопроектом про нормативно-правові акти в Україні.

Саме ці законопроекти мають дати відповідь на цілу низку питань розвитку законодавства, зокрема й на ті, що виникли після прийняття нової Конституції, в тому числі в разі подолання вето Президента, прийняття постанов чи указів, що виходять за межі наданих Конституцією повноважень тощо.

Про узурпацію майна КПРС

1991 року Верховна Рада України прийняла відповідне рішення про передання майна КПРС у відання парламенту. Нинішній Президент тоді був народним депутатом і своїм голосуванням підтримав це рішення. Пізніше більшість об'єктів передали адміністрації Президента та уряду. У тому числі й бази відпочинку тощо. Управління справами парламенту може дати конкретнішу відповідь.

Але треба дивитися не лише через тин, а й у власний город, адже у структур виконавчої влади чимало своїх господарських об'єктів, до речі, вони кількісно переважають парламентські. Додам, сказав О. Мороз, що господарські підрозділи ВР працюють на госпрозрахунку, ефективно, тож про використання бюджетних фондів не йдеться.

Суспільне телебачення буде справді українське

Постанову про створення суспільного телебачення і радіомовлення прийнято на основі закону, підписаного Президентом.

СТБ має насамперед відстоювати інтереси України, бути відкритою системою для всіх політичних сил нашої держави і гілок влади. СТБ вийде в ефір на другому каналі УТ. Чи це означає, що нове телебачення потіснить «Студію 1+1»? Очевидно, так питання не стоїть. Національна рада з питань телебачення і радіомовлення видала тимчасову ліцензію на експлуатацію УТ-2. Тепер створюється постійний канал. Освоєння його йтиме поступово. До речі, кожен з талановитих журналістів, підкреслив О. Мороз, може знайти в його програмах своє місце.

Національна ідея захищає інтереси кожної людини

В Україні немає єдності у діях влади. Бо не визначено об'єднавчої національної ідеї. Я про це казав у виступі на нещодавній науково-практичній конференції, присвяченій проблемам державно-правових реформ у нашій державі. Оновлення має відбутися: і парламенту, і управлінських структур, і судово-правової сфери, системи самоврядування. Відсутність єдності свідчить про рівень ефективності влади взагалі. Але коли парламент спробував ініціювати відповідні зміни до Конституції, то цю спробу було кваліфіковано як конституційний переворот. А зміни мали привести до того, що і Президент, і Кабінет міністрів, і Верховна Рада діяли б в одному напрямі, маючи взаємну відповідальність за результати.

Національна ідея — це і високе поняття, разом з тим і цілком прагматичне. Тому, що стосується інтересів кожної людини.

До захищених статей бюджету треба віднести все, що стосується соціальних потреб

Нещодавня зустріч з керівниками профспілок Національної академії наук ще раз переконала мене, що відповідні статті фінансування мають бути захищені. Але це не вихід з глухого кута. Те, що пропонує НАНУ уряд сьогодні, — це лише третина її потреб.

Під захист потраплять статті витрат на оборону держави. Очевидно, статті, що стосуються фінансування розвитку сільського господарства, і, зрозуміло, соціальних потреб. Я б відстоював би статті з видатків на повернення заощаджень громадян. Бо ті кроки, які здійснює уряд (по 48 гривень на рік для літніх пенсіонерів), потребують політичних оцінок. 90 відсотків запитань виборців стосуються нині проблеми виплат заощаджень громадян.

Кошти на ці потреби до бюджету можуть надійти лише в результаті розвитку виробництва, зростання національного валового продукту. А можливо це лише як результат серйозних корекцій в економічних перетвореннях. Та виконавча влада знову пропонує збільшити темпи приватизації. Наслідки її показують, що ефективність праці на приватизованих підприємствах не підвищилася, кількість робочих місць не збільшено, виробництво продукції не зросло.

Економічні проблеми в полі зору парламенту

Верховна Рада підтримує кроки з розширення економічного співробітництва України і Росії. Скасування податку на додану вартість, безперечно, сприятиме зростанню прибутковості вітчизняного виробництва. Ми це бачимо на прикладі сусідньої Білорусі.

Що ж до митного союзу, то це питання, яке потребує додаткового вивчення.

Україна зацікавлена (і парламент це підтримує) у швидкому завершенні будівництва нафтового терміналу в Одесі. А також в участі в міжнародних проектах, зокрема у співпраці з Туреччиною з транспортування нафтопродуктів територією України.

Верховна Рада призупинила приватизацію, не затвердила кандидатуру Володимира Ланового на посаду голови Фонду держмайна. Чому народні депутати не підтримали цю кандидатуру? Може, тому, що треба дотримуватися норм Конституції. Адже там ясно сказано, що треба попередньо погодити з Верховною Радою подані кандидатури. А цього не відбувається.

«Буду балотуватися від Таращанського виборчого округу»

Двічі до парламенту мене обирали земляки, буду і втретє балотуватися на батьківщині. Не тому, що в мене немає інших пропозицій. З принципових міркувань не змінюватиму виборчий округ, бо я з людьми, які мені виявили довіру, пов'язаний зобов'язаннями. Гадаю, що мені є з чим до них іти.

Підготував до друку Віталій АБЛІЦОВ.

В ефірі — більше туману. І дурману...

Коментар

***Минулої** п'ятниці Верховна Рада України ухвалила зміни та доповнення до закону про телебачення. Суть їх зводиться до того, що телерадіокомпанії (ТРК), які мають у своїх статутних фондах понад 10 відсотків іноземного капіталу, фактично усувають від участі в наступних виборах (жодної політичної реклами жодного кандидата). А висвітлення політичних платформ партій, блоків та окремих кандидатів на загальнонаціональних каналах має здійснюватися за квотами, які ще визначить Центрвиборчком.*

Цій події, а також ухваленню принципового рішення про створення суспільного телерадіомовлення «ГУРТ» і було присвячено прес-конференцію народних депутатів України Сергія Аксененка та Левка Лук'яненка, президента Української телевізійної спілки Володимира Цендровського і члена Нацради з питань ТБ і радіомовлення В'ячеслава Кудіна.

Ясності прес-конференція не додала. Бо представникам державних ТРК так і не стало зрозуміло, чому під «ГУРТ» мають забрати 10 годин на каналі УТ-2 і 22 години на третьому радіоканалі. А «недержавників» цікавило, чи зможуть такі канали, як, наприклад, «Інтер» чи «Студія 1+1», посильно і на яких, зокрема, фінансових умовах, брати участь у виборах.

«Будемо ще розбиратися», — була узагальнена відповідь. А що тут розбиратися, коли й так мало що зрозуміло, і навіть є суперечності між чинними законодавчими актами. А вони, з одного боку, дозволяють ТРК мати у своїх фондах 30 відсотків іноземного капіталу, а згаданий парламентський закон говорить про 10 відсотків. Це однозначно удар по «Інтеру» та «Студії 1+1». Проте, з другого боку, ці канали — загальнонаціональні, і, як говорить С. Аксененко, на них поширюються згадані квоти ЦВК. До того ж, керівник «Інтеру» Олександр Зінченко — в партійному списку СДПУ(о), а про інші ТРК (недержавні) пан Цендровський публічно сказав, що за їхніми спинами стоять Дмитро Табачник, Зиновій Кулик, Вадим Рабинович та Олександр Волков. Тобто, відомі і не дуже відомі члени президентського оточення. А вони, мовляв, агітуватимуть за своїх.

Тож депутатів можна зрозуміти. Як сказав пан Аксененко, «ми хотіли домогтися рівних умов для всіх». І так справді може бути. Проте якщо подивитися з іншої точки зору, то депутати, схоже, обмежили не тільки засилля президентського оточення в державному і недержавному ефірі, а самих себе, а також можливості для пропаганди своїх поглядів для інших партій, окрім «партії влади». Адже ще раніше було прийнято закон про порядок висвітлення роботи органів влади. В ньому чітко виписано, що саме в роботі Президента, парламенту й уряду має бути обов'язково висвітлене. Про опонентів нинішнього державного керівництва в цьому законі не сказано нічого... Це — по-перше.

А по-друге, як висвітлюють роботу парламенту, не раз говорили самі депутати, вказуючи на упередженість, необ'єктивність, замовчування, перекручування тощо.

Тож де гарантія, що народ України і далі не житиме в державному ефірному міфі, за яким парламент у нас «недієздатний і деструктивний», а виконавча влада на чолі з Президентом так працює, так працює, що ось ще трішечки і країну з кризи витягнемо, аби тільки «депутати не заважали»? Немає такої гарантії. Мало того, специфіка передвиборної боротьби така, що розповідей про «успіхи» виконавців і «деструкцію» законодавців буде більше. Так з'явиться ще один міф: виконавці хоч щось роблять, а законодавці тільки політикують і заважають. Це і втовкмачуватимуть у суспільну свідомість, і такий дурман тим страшніший, чим його більше...

Хоча, звичайно, все ще може бути добре, якщо депутати справді «розберуться». Аби тільки не з журналістами. Їм і так буде несолодко, бо вимоги «не інформувати, а служити» посиляться. З усіма негативними наслідками для «неслухів»...

Недаремно ж лідер «Громади» Павло Лазаренко в суботній «Правде Украины» висунув ідею під патронажем своєї партії створити фонд захисту журналістів, надання їм матеріальної, юридичної допомоги, організації фізичної охорони представників ЗМІ. П. Лазаренко — політик і, певно, щось знає, коли таке пропонує. Але й журналістів навчені: коли влада щось ділить в ефірі або збирається захищати журналістів, то це означає одне: битимуть, що, звичайно, малоприємно, з усіх боків.

Проте ідея «Громади» — не така вже й погана. Якби до неї пристали і підтримали почин інші партії та відомі політики і змогли домовитися між собою все-таки не чіпати журналістів. Пам'ятаєте американське: «Не стріляйте в піаніста, він робить свою справу, як може». Інакше однієї «Громади» на всіх не вистачить — журналістів в Україні поки що багато. А коли політики змогли б домовитися, то справдилися б і слова лідера «Громади»: «Думаю, це збереже здоров'я і життя не одному працівникові українських мас-медіа». Про це журналісти можуть, на жаль, поки що тільки мріяти, до речі, добре усвідомлюючи, що мрії — теж дурман. Хоча й солодкий...

Володимир СКАЧКО.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

У вас одна свобода: вибрати залежність!

Фінанси

У коридорі гривня п'яна

***Події**, які сталися на міжбанківському ринку 19 листопада, коли курс гривні повівся некоректно до архітекторів валютного коридору, спричинили ефект вибуху бомби.*

Нагадаю: того вечора за американський долар давали 2,2 гривні. Наступного дня глава Національного банку Віктор Ющенко через засоби масової інформації переконував громадськість, що ситуація під контролем. 20 листопада «зеленому» таки вказали на більш прийнятне для нього місце — 1,93—1,9 гривні. А далі на валютному ринку все почало повертатися «на круги своя». Подейкували про різне: одні вважали, що якийсь із банків (а то навіть кілька), спровокувавши паніку на біржі, зробили свої гроші, другі списували прокол на сокирну політику Кабінету міністрів, і, зокрема, Міністерства фінансів, на ринку облігацій внутрішньої державної позики. Треті пов'язували курсовий сплеск з наслідками жовтневого краху на світових фондових ринках. А на думку Віктора Ющенка, фондовий ринок держави втратив свою привабливість для наявних і потенційних інвесторів ще до обвалу на фондових біржах світу через тривале зниження доходності за ОВДП, високе оподаткування доходів, отриманих на ринку цінних паперів та інші чинники. Повернути валютні курси в ложе оголошеного коридору Національний банк збирається, піднявши облікову ставку до 35 відсотків річних.

На мою думку, це спричинить подорожчання кредитів щонайменше у півтора раза. Звісно, зросте, за словами головного банкіра, на 37 відсотків і ломбардна ставка. Порядок обов'язкового резервування коштів для комерційних банків буде також змінено. В планах Нацбанку — провести депозитний аукціон з метою залучення коштів комерційних банків, а також зробити більш жорсткими умови проведення операцій за рахунками ЛОРО банків-нерезидентів у валюті України. Цих заходів вживають з нинішнього понеділка, і вони вже дали позитивний результат для зміцнення позиції гривні. Однак стверджувати, що це дасть довготривалий ефект, було б нерозумно. По-перше, ланцюгова реакція з Таїланду, яка захопила не лише східно-азіатський регіон, а й Росію, відвернула іноземний капітал і від нашого ринку. Банкрутство фондових імперій Японії, без сумніву, може спричинити обвал на Нью-Йоркській біржі з такими самими плачевними наслідками для Росії й України.

На нашому фондовому ринку портфельних інвесторів ще немає — калиткою не вдалися. Проте спекулювати на кон'юнктурі цінних паперів ми вже навчилися. І від Мінфіну дуже багато залежить, яка буде найближча перспектива на фондовому ринку взагалі, а відтак і перспектива української валюти. А отже, і державного бюджету, дефіцит якого покривається за рахунок розміщення ОВДП. Тобто — капіталу інвесторів.

Сергій ВЛАД.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРЕС-СЛУЖБИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

***З початку** восьмої сесії з відведених на роботу в сесійному режимі 56 днів у пленарному режимі вже відпрацьовано 35.*

За період, що минув, Верховна Рада розглянула майже 190 питань. Остаточно прийнято 39 законів, ще 23 законопроекти схвалено за процедурою першого читання, 4 — передано на третє читання. Розглянуто понад 20 законів, повернутих з пропозиціями Президента.

Порівнюючи підсумки роботи за три останні місяці, необхідно зазначити, що листопад був одним із найрезультативніших. Із майже 80 розглянутих питань 35 завершилися прийняттям нових законодавчих актів, стосовно 12 законопроектів, прийнятих за основу, Верховна Рада дала доручення про підготовку до другого читання. Один законопроект передано на повторне третє читання.

Майже щоденно на розгляд сесії виносились уже прийняті закони з пропозиціями Президента. Всього за 10 пленарних днів листопада розглянуто 8 таких законів. З великими труднощами вдалося відстояти Закон «Про зупинення спаду сільськогосподарського виробництва та продовольче забезпечення країни», який Президент після подолання вето підписав у редакції, прийнятій Верховною Радою ще майже півроку тому. При повторному розгляді ще чотирьох законів — про межу малозабезпеченості на 1998 рік, про державне регулювання виробництва дорогоцінних металів, про порядок безспірного списання коштів з рахунків юридичних осіб, про Центральну виборчу комісію — депутати частково врахували пропозиції Президента і вони в уточненій редакції вже направлені для підписання.

Із наміченого на початку листопада переліку 120 найважливіших питань порядку денного, розгляд яких має бути завершено до кінця сесії та роботи Верховної Ради цього скликання, 40 уже розглянуто, ще 39 внесено до проекту розкладу засідань на перші два тижні грудня.

12 листопада, як і передбачалось уточненим графіком, Верховна Рада розглянула доопрацьований Кабінетом міністрів проект держбюджету на 1998 рік. Заслухано зауваження й пропозиції до бюджету комітетів, груп і фракцій. При обговоренні було також багато ініціативних виступів народних депутатів. Як і попередній, поданий варіант проекту бюджету не відповідає потребам подолання кризи в економіці та в соціальній сфері. Але в економічній ситуації, що склалася в державі, він, мабуть, кращим і не стане. Тому після доопрацювання і узгодження всіх пропозицій в Комітеті з питань бюджету та підготовки порівняльної таблиці проект бюджету має бути розглянуто вже за процедурою першого читання, яке, як відомо, передбачено на 4 грудня.

Враховуючи обмаль часу до нового бюджетного року та відповідні звернення уряду, Верховна Рада практично завершила доопрацювання та внесення змін до головних податкових законів: про ПДВ та податок на прибуток підприємств. Ще можливі незначні зміни до окремих ставок акцизного збору та державного мита, податкових платежів на фінансування дорожнього господарства, але і уряд, і профільний комітет вважають, що в цілому база оподаткування під держбюджет 1998 року сформована. А після доопрацювання його доходна частина має шанси спиратися на чітко прогнозовані показники реальних податкових надходжень, хоч певні проблеми їх розподілу між державним та місцевими бюджетами залишаються.

Завершуючи визначення повноважень органів, передбачених Конституцією, Верховна Рада прийняла такі закони: про Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, про Вищу раду юстиції, про Центральну виборчу комісію.

У першому читанні прийнято законопроекти — про політичні партії, про Раду національної безпеки і оборони, про виконавчу службу, про виконавче провадження.

Досить складним виявився розгляд законопроектів, пов'язаних з унормуванням відповідно до вимог Конституції питань власності: якщо законопроекти про передачу державного та комунального майна, про оцінку майна та професійну оціночну діяльність прийнято в першому читанні, то нова редакція закону про власність, як і альтернативний законопроект народних депутатів, направлені на доопрацювання, хоч саме це питання є, по суті, базовим для підготовки до другого читання двох перших. Укотре відправлено на повторне третє читання проект закону України про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації.

У першому читанні прийнято також кілька важливих законопроектів щодо галузевого розвитку: про відходи, про метрологію та метрологічну діяльність, про Національну програму інформатизації, про якість та безпеку харчових продуктів.

У першому читанні завершився розгляд одного з головних стосовно законодавчої процедури проекту закону про закони і законодавчу діяльність в Україні, який має доопрацьовуватись одночасно із законопроектом про нормативно-правові акти в Україні.

Кримінал

Підозрюваного розшукали в Москві

Наша газета повідомляла про звіряче вбивство сім'ї голови міської ради ветеранів, генерал-майора авіації у відставці В. Доценка — його самого, дружини, внучки. Сталося це в ніч на 1 червня. Вже тоді у слідства, що розпочалося, з'явилася версія: злочин скоїла людина, що була із загиблими у близьких стосунках, відвідувала їх домівку. Підозрюваного, однак, тоді не затримали, бо він з Миколаєва зник...

Увесь цей час його розшукували працівники правоохоронних органів не тільки Миколаєва, України, а й Росії, Інтерполу. І на слід підозрюваного таки натрапили — в одній з російських... в'язниць. Річ у тім, що він скоїв кримінальний злочин уже в сусідній державі, за що й був покараний. Чи не задля того, щоб замести сліди вбивства, вдався він до нового злочину?

Згідно з домовленостями між Україною та Росією вирішується питання про видачу підозрюваного українським правоохоронним органам. А поки що слідство триває.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Любов підступна?

З давніх-давен відомо, що любов здатна спонукати людину не тільки на великі й добрі вчинки, а й призвести до фатальних наслідків. Про це свідчить і література, і наш прагматичний час. Нещодавно у Хмельницькому ревнивий чоловік застрелив у центрі міста дружину, а потім і себе.

Як стало відомо, цей тридцятитрирічний Отелло на ім'я Валентин (капітан місцевої ракетної дивізії) давно ревнував свою двадцятип'ятирічну дружину Тетяну, що працювала в одному з магазинів міста, часто влаштовував з ревнощів бійки, стежив, чим займається дружина після роботи. Так було й тієї п'ятниці. Заступивши в наряд й отримавши табельну зброю, офіцер з дружками сів «вечеряти». За чаркою колеги по зброї почали кепкувати з Валентина та з себе, що, мовляв, коли офіцери заступають у наряд і не мають права покидати частини, жінки їм і зраджують. Той мовчки покинув товариство, сів у таксі і поїхав додому. Дружини не застав і подався на пошуки. Біля обласної філармонії зустрів її опісля 20-ї години і... вистрелив у голову та груди. Третім пострілом укоротив життя й собі. Коли на вистріли наспів капітан Поліщук з Центрального відділення міліції, чоловік і дружина були ще живі. Та лише — кілька хвилин... За цим фактом військова прокуратура Хмельницького гарнізону веде розслідування.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Повечеряли з... антифризом

Трагедія

Трагічна подія сталася в селі Розумівці Олександрівського району. На вечірку, що її влаштувала місцева молодь для мешканців західних областей України, які приїхали допомагати збирати буряки в КСП, один юнак приніс антифриз і почав усіх пригощати. Пили із задоволенням, бо він нагадував лікер жовтого кольору. А результат виявився трагічним. Дев'ятьох було госпіталізовано в центральну районну лікарню. Двоє дівчат перебували в критичному стані. Одна померла наступного дня. Друга — за добу. Решту перевезли до обласної лікарні.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Митниця — Волинська, проблеми — українські

ВОЛИНСЬКА митниця нині — одна з найбільших в Україні. Тут — 10 пунктів пропуску, а протяжність державного кордону з Польщею і Білоруссю, який обслуговує митниця, становить 400 кілометрів.

— Щотижня завдяки роботі наших митників держава отримує більш як три мільйони гривень, — розповідає начальник Волинської митниці Олексій Чернишов. — За 7 робочих днів ми пропускаємо 23 тисячі легкових, близько 3 тисяч вантажних автомобілів, 560 автобусів, 230 потягів. Державний кордон перетинають десятки, а то й сотні тисяч громадян України, які підлягають обов'язковому митному контролю. Більшість із них чесні та порядні люди, однак є й такі, що порушують митне законодавство. Маємо чимало фактів непоодиноких спроб контрабандного перевезення товарів, валюти, наркотиків і зброї. Помітна тенденція подання митникам документів, що містять неправдиві дані. Цього року, приміром, порушено близько трьох тисяч кримінальних справ —вдвічі більше, ніж торік.

Останнім часом почастішали випадки вивезення з України предметів старовини, культових цінностей, історичних книг. Вивозять спирт, валюту, наркотики. Проте сьогодні більше «болить голова» від того, що ввозиться в нашу державу, — великої кількості недоброякісного товару, особливо продуктів харчування. Не один раз особисто доводилося чути від тих людей, які часто їздять за товарами в сусідні держави, що для нас, українців та й узагалі слов'ян, спеціально виготовляють продукти харчування низької якості. Мовляв, в Україні все це з'їдять. На ринках наших міст, а особливо в прикордонних регіонах, весь промисловий та продовольчий товар завезений. І скільки серед нього неякісного! Таке враження, що ми в Україні вже нічого свого не виробляємо. Це ж треба, щоб український селянин їв... закордонну картоплю!

— Нині через кордон іде приватний капітал, тож потрібне нове митне законодавство, новий Митний кодекс, який би відповідав вимогам Конституції, — розмірковує Чернишов. — Є чимало і так званих господарських проблем. Усі пункти пропуску побудовано 40—50 років тому, вони не пристосовані до сьогоднішнього транспортного потоку. Приміром, щодобова пропускна спроможність пункту пропуску — 100 автомобілів, а оформлюємо документи на 400. Ось черги і ростуть. Нині триває підготовка до проектування нового термінала на 600 вантажних автомобілів. У спорудженні нового мостового переходу зацікавлені деякі солідні міжнародні організації. Отже, Ягодин перетвориться на великий міжнародний пункт пропуску із найнеобхіднішим сервісом обслуговування.

Я поцікавився, хто сьогодні працює на Волинській митниці, і виявляється, що із 700 її працівників 80 відсотків мають вищу освіту. Середній вік працюючих —32 роки. Одне слово, молоді люди. Щоправда, є серед митників і такі, що зловживають службовим становищем, хочуть збагатитися за рахунок хабарів.

— Нам потрібні люди чесні й принципові, — каже Олексій Віталійович. —Тому через недоліки в роботі звільнили 150 працівників, проти деяких порушено кримінальні справи.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Безлад

Розстріляли фермерів

Мешканці села Пужайково Балтського району провели в останню путь молодих фермерів Івана та Ольгу Топор. Їх було розстріляно у власному будинку з мисливської рушниці. Свідками трагедії стали малолітні діти подружжя — дочка й син. Хлопчик і сповістив про скоєне, прибігши до сусідів. Щось конкретне розповісти про вбивцю він, однак, не зміг, тільки те, що на обличчі в нього була маска.

Загиблі — дочка і зять відомого на Одещині аграрія Андрія Миколайовича Дикусара. Це він свого часу перетворив один з найкращих у Причорномор'ї колгоспів, який очолював два десятиліття, у першу в Україні асоціацію фермерських господарств і сільгоспкооперативів, створив у Пужайковому сільський банк. А відтак стали тутешні селяни незалежними й, на думку багатьох чиновників, «малокерованими». Цього Дикусару простити не могли. Апогеєм гонінь і переслідувань став арешт Андрія Миколайовича. Чотири місяці він провів у слідчому ізоляторі, однак висунуті проти нього звинувачення «луснули». Після повернення А. Дикусара в село мешканці Пужайкового більшістю голосів обрали його головою сільської ради. Не всім, навіть у селі, коли відверто, те до вподоби. Цькування й переслідування А. Дикусара та його родини не припинилися, на їх адресу не раз лунали погрози.

Й ось — убивство дочки, зятя. Що це — помста за батькові діяння? Чи, може, самі Ольга та Іван комусь «насолили» своїм успішним фермерством? Не відкидається й версія вимоги грошей. Яка з них достовірна? На це має відповісти слідство.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Ракети добре літають, коли солдат ситий

(Початок на 1-й стор.).

Підопічні Семигіна одними з перших у 1995 році показали на стрільбах перед Головнокомандувачем країни можливості вітчизняного «перспективного роду військ» і своїми чіткими професійними діями на пускових «точках» (ракетно-пускові установки) розставили всі крапки над «і» в сумнівах щодо боєздатності Ракетних військ України.

На плацу йде заняття із стройової підготовки. На техмайданчику «тренуються» бойові машини. «Вироби» (ракету) розміщують на «точці». Екіпаж під командуванням прапорщиків Василя Федорчука та Юрія Соколова діють злагоджено, впевнено і точно. За термінологією цю процедуру — виконання нормативу № 6 — нагадує виробничий процес на швейній фабриці... Але насправді ця машина мало схожа на ткацький верстат, а солдати — на швачок-мотористок...

Окрім бойових навчань, бригада Семигіна успішно веде бої за виживання у прифронтовій зоні економічної кризи і кліматичних умов.

Як взути, вдягти, нагодувати, обігріти і навчити сьогодні молодих солдатів? На цю тему бригадний командир цілком може захистити дисертацію і проводити семінари з обміну передовим досвідом. Відповідь проста. Відома формула могутності наших Збройних сил: «Народ і армія — єдині!» спрацьовує лише в моральному плані. А ось нове гасло «Спонсор і армія — єдині!» —це вже матеріальна конкретика.

З АТ «Нафтохімік Прикарпаття» полковник Семигін дружить давно. Шефи допомагають із заготовками на зиму, паливом, дарують подарунки до свят — їстівні й потрібні (телевізори, праски), оплачують передплату «Голосу України».

А бригада, у свою чергу, надає свої послуги рідному Надвірнянському району: робочу силу під час польових «маневрів» колгоспам і радгоспам, техніку. А в екстремальних ситуаціях ракетники стають рятувальниками — розчищають снігові замети, обвали, рятують людей. Гори є гори.

Де командир з головою, там і солдат з їжею. Як на практиці показав і довів Семигін, солдатська служба залежить не від регіону, не від погоди, а від батька-командира. Засіки військової частини повні картоплею і капустою, в їдальні — повні миски, що духмяніють чимось їстівним, у казармах на диво тепло й затишно, як в опочиваленці дитячого садка, — загалом, рай для солдата. І це враження, схоже, не обманливе. Бо як пояснити випадок з тридцятьма молодими «дезертирами», про які розповіли в бригаді.

А було це так. Сусідня військова частина попросила поділитися поповненням, мовляв, у вас у бригаді і так перевантаження з молодими бійцями, а в нас — дефіцит. Що ж, «поділилися» бійцями. А через добу всі як один стояли біля КПП з'єднання... Добра добувши, кращого не шукай!

Ольга ВАУЛІНА.

Голос народу

Заплатіть за виконаний обов'язок

Пишуть вам моряки-прикордонники 5-ї окремої бригади сторожових кораблів в/ч 2382 Севастополя, а точніше, військового містечка Балаклава.

Ось уже протягом семи місяців моряки строкової служби не отримують зарплати. Ми, ясна річ, розуміємо всю складність економічної ситуації, але через місяць нам усім звільнятися, а грошей немає. З порожніми руками додому не поїдеш, та й удома в багатьох з грішми труднощі... Ми виконали свій обов'язок, чесно відслужили два роки, а повертаємося на батьківщину ні з чим.

Весняному «дембелю» поталанило: саме в період звільнення приїздила комісія з Києва, і хлопцям виплатили всі заборгованості. Незрозуміло лише, звідки з'явилися гроші? Коли приїздить хтось із столиці, в нашій бригаді усе відразу з'являється: і гроші, і продукти. Піди, спробуй доведи, що нам погано служиться. З від'їздом перевіряльника все повертається на свої місця...

Ми всі мовчимо. А коли висуватимемо якісь претензії нашому командуванню, то нас ніхто не слухатиме або й просто закриють роти. От ми й вирішили написати в «Голос України», сподіваючись, що нас почують, зрозуміють, і це позитивно позначиться на подальшій службі наших товаришів.

Військовики строкової служби в/ч 2382.

Коли в кишені пусто...

НАШІ сусіди готуються до національного свята — Дня утворення єдиної румунської національної держави після об'єднання Трансільванії та Румунії 1 грудня 1918 року. Радість свята, як зазначив на недавній прес-конференції Надзвичайний та Повноважний Посол Румунії в Україні Іон Бистреану, Бухарест прагне розділити зі своїм «найбільшим за територією, населенням та потенціалом сусідом — Україною».

Урочиста подія застане наші держави саме на середині шляху до взаєморозуміння. Ми вже минули старт, але до фінішу далеко.

Ще донедавна суперечки навколо укладання двома державами широкомасштабного договору вихлюпувалися на сторінки газет. Наші відносини з румунами вважалися заплутаними і неконструктивними. Певно, ані нам, ані сусідам це не додавало авторитету на міжнародній арені, де шанують уміння швидко врегульовувати проблеми.

Та ось основний крок назустріч злагоді зроблено: підписано й ратифіковано Договір про дружбу і добросусідство між Україною та Румунією. Проте ще більша робота попереду. Незабаром буде створено міжурядову комісію з проблем національних меншин. А наприкінці грудня—у січні розпочнуться переговори з укладання договорів про режим державного кордону та розмежування морських просторів. Мабуть, тут без проблем не обійдеться. «Але важливо вже те, що ми домовилися провести такі переговори», — підкреслив румунський посол.

Не хочу пояснювати прагнення сусідів врегулювати між собою відносини лише тиском з боку міжнародних організацій. Але очевидно, що дипломатичні ініціативи Бухареста щодо Києва не залишаться непоміченими в тому ж Європейському союзі або НАТО, куди прагне вступити Румунія. Наші сусіди підвищують свій рейтинг, і за них можна тільки порадіти.

А ось український авторитет у світі може бути зіпсований за нинішнього розвитку подій. Ні, справа не в якихось політичних непорозуміннях з Бухарестом. Проблема — в економічному співробітництві. Як відомо, ми разом з румунами будуємо Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат. Іноземна сторона вже виділила понад 700 мільйонів доларів для цього проекту, і готова давати гроші далі. А ось за Україною — затримка. Свою частину коштів ми не вклали, і немає впевненості, що вкладемо. Адже для цього потрібно сотні мільйонів доларів закласти в і так латаний-перелатаний бюджет 1998 року. Чи зважиться на це Верховна Рада?

У передсвяткові дні для Румунії дні на проблеми намагаються дивитися оптимістично. Вірять і в успіх «криворізького проекту». Авжеж, Україна має дотримуватися обіцянок, інакше надалі їй все менше довірятимуть іноземні інвестори, і не лише румунські.

Справді, ми й так маємо не дуже добру славу в зарубіжних вкладників капіталу. То невже, підвищивши авторитет після врегулювання політичних питань з Румунією, ми зіпсуємо про себе думку безвідповідальним ставленням до роботи? Хіба ж нам так легко дається утвердження у світі?

Надія БЕДРИЧУК.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Президент запропонував трохи замислитися

ПРЕЗИДЕНТ Вірменії Левон Тер-Петросян виступив у місцевій пресі з великою статтею «Війна чи мир? Час трохи задуматися». Статтю присвячено підходам глави держави, як він пише, до найважчої з проблем, які стоять перед вірменським народом, — можливості врегулювання карабаської кризи. Цією статтею президент сподівається розгорнути загальнонаціональну дискусію, в результаті якої може бути вироблено підходи, що сприятимуть розв'язанню карабаської кризи.

Проте підходи власне президента Вірменії висловлено в статті доволі чітко. Левон Тер-Петросян вважає, зокрема, що карабаське питання має бути розв'язано виключно через мирні переговори. Він вважає: зберігати тривалий час статус-кво, що існує, неможливо, бо цього не дозволять ані світова спільнота, ані нафтові інтереси Заходу, ані економічний потенціал Вірменії. Однак, на його думку, Вірменії й Карабаху невигідна неврегульованість проблеми, що триває, тому що це створює серйозні ускладнення для міжнародної спільноти — ускладнення, котрі можуть мати, як пише президент, фатальне значення.

Тому, вважає Левон Тер-Петросян, єдиним варіантом розв'язання карабаської кризи сьогодні є компроміс. Звичайно ж, компроміс не означає перемогу чи поразку однієї із сторін. Компроміс, пише він, це можливість досягти угоди в умовах перенасичення конфліктом. «І нехай не намагаються ввести народ в оману, кажучи, що компроміс має альтернативу, — підкреслив глава Вірменської держави. — Альтернатива компромісові —«війна». Тому відмова від компромісу — максималізм, який, на думку президента, є найкоротшим шляхом до цілковитої загибелі Карабаху і погіршення становища Вірменії.

Президент переконаний: компроміс має бути такий, що дозволить зберегти Карабах вірменським. Тому він вважає, що сьогодні для Єревана і Степанакерта визрів найвдаліший момент для компромісу. Річ у тім, що, на думку Тер-Петросяна, Вірменія і Карабах сильні, як ніколи, а домогтися максимуму можливого може лише сильна сторона. Згодом може скластися ситуація, коли Азербайджан значно посилиться, і вірмени не одержать того, що можуть одержати сьогодні. При всьому цьому президент знову підтверджує традиційну установку вірменської дипломатії, підкреслюючи, що остаточне рішення в будь-якому випадку залишається за Карабахом і Вірменія не має наміру справляти на НКР жодного тиску.

Однак президент пише, що, приймаючи остаточне рішення, карабаське керівництво має усвідомлювати: в даному випадку воно відповідає не лише за долю власне карабахців, але й за долю всього вірменського народу. Крім того, переконаний президент, обговорення програми врегулювання неодмінноноситиме найширший і гласний характер. А досягнуті домовленості мають бути ратифіковані парламентами протиборчих сторін. Тому і народ Вірменії, і опозиція матимуть можливість цілком контролювати весь процес врегулювання і впливати на його результат.

Президент завершує свій виступ сподіванням, що під час публічних обговорень питання опозиція зуміє виступити з альтернативними пропозиціями, які дадуть можливість прийняти вірне рішення, «адже в питанні Нагірного Карабаху ми не маємо права на помилку». Президент твердить, що в питанні Карабаху немає союзників і ніхто, крім нас, не розв'яже наявну проблему, пише він. Однак Левон Тер-Петросян не бажає драматизувати ситуацію: він переконаний у здоровому глузді вірменського народу.

В номер

● Нью-Йорк

Супутник повернули

Інтернаціональний екіпаж американського космічного корабля «Колумбія», на якому перебуває наш космонавт, успішно впорався на орбіті з доволі складним завданням — наздогнав і повернув на борт «Шаттла» супутник «Спартан», що перестав підкорятися командам. Операцію з «упіймання» космічного апарата у прямому розумінні слова руками здійснили японський астронавт Такао Дої та американець Уїнстон Скотт. Для цього їм довелося вийти з «Шаттла» і провести в космосі не одну годину.

● Ель-Кувейт

Зустріч «шістки»

Підготовка до саміту країн—членів Ради співробітництва арабських держав Перської затоки (РСАДПЗ), проведення якого намічено на 20 грудня в Ель-Кувейті, посяде головне місце на відкритій тут нараді міністрів закордонних справ аравійської «шістки». Вони розглянуть також ситуацію в регіоні, що складається на фоні врегулювання конфлікту між Іраком та спецкомісією ООН.

● Рим

Питання: довіряти чи ні?

Уряд Італії порушив питання про довіру в палаті депутатів — нижній палаті італійського парламенту. Очікуване голосування в палаті депутатів у питанні про довіру лівоцентристському кабінету міністрів буде пов'язано з прийняттям палатою урядового законопроекту про порядок стягнення податку на додану вартість. Права опозиція висунула до нього кілька сот поправок, обговорення і голосування яких загрожувало затягти на невизначений термін прийняття цього важливого урядового документа.

● Гаага

Спільний підхід — унікальна акція

До спільних зусиль США та Європейського союзу для тиску на уряд Ізраїлю, щоб він посів конструктивнішу позицію щодо мирного процесу на Близькому Сході, закликав міністр закордонних справ Нідерландів Ханс ван Мірло. На його думку, такий спільний підхід до проблеми мирного врегулювання близькосхідної кризи «був би унікальною акцією».

● Баку

Чотиристороннє співробітництво

Перші чотиристоронні консультації на рівні заступників міністрів закордонних справ Грузії, України, Азербайджану та Молдови відкрилися у столиці цієї закавказької республіки. Планowано обговорити низку питань регіонального та європейського рівня, зокрема і тих, що стосуються економічного співробітництва чотирьох держав, їх участі в спільних міжнародних проектах.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Олександр ТАРАКОВ, «Голос України» (з Алмати)

ЗНАЙ НАШИХ!

ПРЕЗИДЕНТСЬКУ премію миру і духовної злагоди, якою щороку нагороджують двох казахстанців, присуджено редакторові газети «Українські новини» докторові філологічних наук Олександру Гаркавцю.

Поздоровляючи лауреата, Нурсултан Назарбаєв довго перераховував заслуги Гаркавця — протягом багатьох років незмінного голови українського культурного центру Алмати, члена національної ради з державної політики, комісії з прав людини при президентові РК... Він широко відомий у країні як учений-публіцист, громадський діяч, автор статей та книжок, переважно про тюркологію та взаємодію мов. Яскравий парламентарій двох перших демократичних скликань, який ніколи не ухилявся від гострої дискусії, учасник наукових форумів, Гаркавець і в редакційному кріслі не «відбуває номер». Робить усе для того, щоб більше з'являлося в тижневику актуальних, злободенних статей. До речі, «Українські новини» — єдина газета «мовою» за межами України, що фінансується з бюджету. У чому чимала заслуга лауреата.

Олесь КЛІНОВ, «Голос України» (з Рима)

Або політика, або гроші

Італійська преса завжди з увагою ставиться до прибутків відомих у країні політиків. Вважається, що велика політика зазвичай пов'язана з великими грішми. Проте факти свідчать інше: телевізійний магнат, колишній прем'єр-міністр Сільвіо Берлусконі, котрий очолює правий парламентський блок «Полюс свободи», за роки активної діяльності в політиці не збільшив свої прибутки, а навпаки — помітно «збіднів». Так, 1995 року його особисті заощадження скоротилися до 2,7 млрд. лір (приблизно 15 млн. доларів), натомість 1992 року, коли Берлусконі ще не займався політикою, його прибутки становили 22 млрд. лір (приблизно 120 млн. доларів) щорічно.

Та попри це Сільвіо Берлусконі залишається найзаможнішим партійним лідером Італії. Він набагато випередив Ламберто Діні, який очолює рух «Список Діні» (645 млн. лір, або 380 тис. доларів). А на останньому місці за статками залишається генеральний секретар Партії комуністичних перетворень Фаусто Бертінотті. Торік він міг похвалитися лише 168 млн. лір (100 тис. доларів).

***МАНІФЕСТАЦІЯ** України як незалежного і самостійного геополітичного суб'єкта, під знаком якої минали останні шість років вітчизняної історії, дала змогу здобути нам своє, впізнаване обличчя в міжнародному співтоваристві і деякою мірою стати помітним чинником у глобальних політичних процесах. Проте навряд чи нас може влаштувати місце, що його відводять Україні в світових рейтингах, так воно не відповідає реальним можливостям і потенціалу, що добре усвідомлює як суспільство, так і політична еліта, і задає досить високий рівень національним зазіханням. Розчарування, що супроводжує розрив між очікуванням і дійсністю, виявляється тією перешкодою, рішуче подолання якої нині практично єдиний шлях ефективної легітимації молодої держави як у світовому співтоваристві, так і в українській суспільній свідомості.*

Стратегічна політика і стратегічна наука — пароль у XXI століття

Державно-правове оформлення суверенітету, ейфорія з приводу якого ще частково зберігається, безперечно, не може бути самоціллю, а служить лише передумовою для розкриття національного потенціалу та висування країни на динамічну геостратегічну позицію, яка забезпечила б Україні сильну самостійну роль у глобальній перспективі XXI століття.

У принципі, активний пошук і розроблення національного коду розвитку вже давно не завдання поточного моменту, а проблема, з розв'язанням якої ми серйозно запізнюємося. Причому, якщо в політиці якийсь там алгоритм трансформацій уже склався, і ми можемо казати про його демократичний характер, що виражається в готовності основних політичних сил шукати й знаходити розв'язання ключових питань шляхом компромісів і угод, а не в харизматично-волюнтаристському ключі, то в економічній сфері зберігається ситуація концептуальної невизначеності. Адекватного завданням економічного реформування України так і не здійснено. Воно — в ситуації фрагментарних і ретроактивних дій. А очікування інтенсивного припливу інвестицій, що могли б вивести економіку із стану глибокої кризи, натрапляють на небажання інвесторів ризикувати капіталом за умов нестабільної економічної інфраструктури та держави, що не визначилася з економічними пріоритетами. Невизначеність економічної політики змушує Україну рухатися в рамках чужих економічних схем і програм, і сусіди цим активно користуються, як, наприклад, Росія з її потужними енергетичними і сировинними секторами, справляючи найсильніший вплив на Україну і створюючи їй серйозні проблеми в усіх сферах національної безпеки.

Разом з тим у розробці власних політико-економічних моделей внутрішньої і зовнішньої політики треба враховувати геостратегічну перспективу, тобто здійснювати моделювання на засадах активного умонтування в геопроцеси, що відбуваються, і реконструюючи їхній хід у своїх інтересах, щоб уникнути пасивного наслідування чужих правил гри.

Геостратегічні чинники дають змогу виробити для України стійкий і адекватний внутрішнім потенціалам зростання і зазіханням формат георепрезентацій, бо сьогодні стала очевидна невідповідність між відведеним Україні статусом малої європейської країни без геополітичної ваги та її реальним територіальним масштабом і ресурсами — інтелектуальними, сировинними, військовими, індустріальними та ін., спираючись на які Україна має право претендувати на інше, істотніше місце в європейській структурі. Мабуть, ресурсна могутність країни визначає масштаб її геополітичних зазіхань та якість, у якій її буде затребувано сучасною та майбутньою Європою.

Україні, через її унікальний потенціал, що поєднує великі інтелектуальні та науково-технологічні центри, розвинений аграрний сектор, структури військово-промислового та металургійного комплексів, слід було б піти іншим шляхом і вибрати мультисекторальний алгоритм економічного розвитку, реалізуючи наявні стратегічні переваги на новій технологічній основі, альтернативних фінансових джерелах та інноваційній політиці.

Модернізаційна стратегія індустріалізації, що забезпечила Україні провідну роль в економічній системі СРСР і коштувала їй значних зусиль, нестатків і жертв, не отримавши нових імпульсів зростання, змінилась етапом деіндустріалізації. І це за нових умов політичної незалежності, тобто саме тоді, коли легітимізуюча функція економіки особливо зростає (досить пригадати численні пропагандистські матеріали періоду встановлення незалежності, які обґрунтовували на основі статистичних даних економічну спроможність України), коли потрібне входження до нової глобальної геоекономічної системи XXI століття, відповідно до якої з'являються вже завдання неомодернізації. А в Україні спостерігаються процеси деградації промислового сектора, бо основні фонди на 70% уже застаріли, а коштів у держави на їхнє відтворення просто немає, а приватні структури поки що не виконують цільових функцій підприємництва: гроші спрямовуються не на розвиток виробництва, не на нагромадження капітальних активів.

Несприятливий економічний клімат аж ніяк не сприяє нормальному функціонуванню ринку, який сам регулює ресурсні потоки на основі міжгалузевого перетікання капіталу, конкуренції, гнучкого цінового сигналу. Національного ринку капіталу у нас фактично немає, а локальні галузеві ринки мають закритий характер і функціонують переважно на основі або бартеру, або «власних» платіжних коштів у вигляді грошових сурогатів. За цих умов капітал не може не набути паразитарного характеру, утримуючися лише у сфері фінансових спекуляцій і приростаючи за рахунок операцій з державними цінними паперами і бюджетними коштами, зрештою, відпливає із країни.

За цих умов концентрація державної політики винятково на проблемі макрофінансової стабілізації консервує безліч усталених негативних тенденцій і створює своєрідну ситуацію «стабільної нестабільності», або стабільної макроекономічної неефективності, що характеризується кризою ліквідності, нестачею капіталу, платіжною кризою та загальним монетарним нездужанням. Таку ситуацію можна розглядати як лише локальний економічний оптимум у вигляді підтримання попиту та пропозиції на товарних ринках за масштабів, що стабільно звужуються, та зменшенні середньодушових обсягів споживання. Ринкова рівновага підтримується за рахунок зниження виробничого і невиробничого споживання.

Для реальної макроекономічної і загальнополітичної стабільності необхідна економічна рівновага іншого ґатунку — рівновага ринків за умов динамічного промислового зростання, на основі максимально можливого використання виробничих ресурсів, технологій і за рахунок динамічного розширення пропозиції товарів і послуг на відповідних ринках. Вітчизняна економіка потребує не тільки локальних оптимумів у трансакційному секторі — фінансовому, позиковому та ін. ринках. Головне — досягнення загальної економіко-політичної збалансованості за рахунок постійних ефективних рішень, що включають джерела тривалого економічного зростання на новій технологічній основі. Очевидно, що без здійснення продуманої стратегії тристоронньої взаємозв'язку — промислової, зовнішньоекономічної і науково-технічної політик, тобто цілеспрямованих дій щодо стимулювання національних пріоритетних галузей, науково-технологічних напрямів і експорту — не тільки український товаровиробник, а й самі економічні реформи приречені.

Не можна сказати, що ця проблема зовсім не усвідомлюється. Численні групи інтересів постійно виступають на підтримку вітчизняного виробництва щодо конкретних підприємств і галузей, але роблять вони це переважно із застарілих позицій підтримки горезвісного виробництва заради виробництва. Самолегітимація виробництва, характерна для адміністративно-командної планової економіки, невиправдана за умов ринку. Промислова політика має здійснюватися на принципово інших підставах, з урахуванням стратегічних чинників: конкурентоспроможності, прибутковості, інноваційності з відповідною переорієнтацією на нові форми організації і управління. Інакше кажучи, промислова політика має здійснюватись як стратегія пріоритету інноваційного і наукоємного виробництв, що справляють заохочувальний вплив на інші галузі промисловості.

Тим більше, що на межі століть вирішальним стає формування інноваційної моделі економіки, що передбачає перетворення стратегічних технологій та інновацій на головні детермінанти економічного зростання. Саме науково-технологічний потенціал багато в чому визначає можливості країни в розв'язанні економічних проблем і забезпечує її конкурентоспроможність на світових ринках. Науці належить головна роль у здійсненні глобальних економічних і соціокультурних трансформацій. У нас іще є можливість відстояти своє місце в цих процесах, адже на початку 90-х років Україна (в рамках СРСР) входила до першого десятка країн світу за кількістю науковців, наукових установ, обсягом коштів, що надаються на розвиток науки, а загалом науково-інженерний потенціал становив 6,5% світового потенціалу. Тому, успадкувавши від колишнього СРСР потужну базу, ми зобов'язані використати її можливості для переведення вітчизняної економіки в якісно новий стан, забезпечивши тим самим провідні позиції в науково-технічній геополітиці, що розгортається в сучасному світі.

Специфіка нинішньої ситуації полягає в тому, що не можна нехтувати проблему промислово-технологічних розколів між комплексами різних галузевих напрямів. Ми маємо перейти до гнучкої, мобільної політики. На відміну від інших країн Європи, де перехід від одного економічного устрою до іншого відбувався в режимі «органічної модернізації, що наздоганяє», для якого характерне нормальне завершення розвитку одного циклу і перехід до іншого, Україна під час включення до ритму науково-технологічних циклів на межі XIX сторіччя стала на рейки 3-го циклу за умов впливу 1-го і 2-го, що зберігається. Цей механізм «неорганічної модернізації, що наздоганяє», який сформувався, коли функціонують кілька укладів одночасно за домінування якогось одного, й далі працює у сучасних умовах. Проте, можливо, що саме такий механізм має свої переваги як найадекватніший ситуації, що склалася. Треба тільки вибудувати ієрархію пріоритетів, перейти на політику диференційованих швидкостей у різних укладах, ураховуючи наявний науково-технологічний і ресурсний потенціал кожного з них. Запустивши на високу швидкість наукоємні сектори, ми тим самим зможемо підтримувати необхідний ступінь мобілізації в інших, «підтягуючи» їх при цьому до прогресивнішого рівня. Такий різношвидкісний підхід буде основою для вибудовування моделі геостратегічної конкурентоспроможної країни. Крім того, політика різних швидкостей тісно пов'язана із швидкістю здійснення реформ загалом.

Для релегітимації виробництва і неоіндустріалізації слід створити політичний альянс, ефективну громадську коаліцію інноваційного зростання. А ті політичні коаліції, що є в країні, мають чітко окреслений рентноорієнтовний характер: вони націлені на закріплення і переділ певних галузевих або тих проблемних ніш, які утворюються і пов'язані з функціонуванням тих чи тих секторів економіки. Принципи, що їх обстоюють ці групи в економічній політиці, ґрунтуються передовсім на контролі над економічними інфраструктурами, а коли їх реалізують у практичні вирішення, вони відтворюють найчастіше застарілі і суто кон'юнктурні схеми організації економіки, які підривають структурний, соціальний, екологічний та ін. баланси зростання. Мало того, така звуженість господарської та управлінської кон'юнктури — до масштабів власного домена — позбавляє політику, яку проводять з таких позицій, будь-якої стратегічної перспективи і поєднаності з комплексом національних інтересів.

Створення стратегічної коаліції: Президент — партії — ВР — виконавча влада — виробники — наукове співтовариство за інноваційну модель національного розвитку — могло б прислужитися входженню України в нове століття у новій якості. Залежно від ступеня усвідомлення політичною та інтелектуальною елітою своєї місії і рішучості її здійснити, можна побудувати кілька варіантів імовірного майбутнього України.

Майбутнє 1.

Україна, обравши ринковий варіант розвитку, може піти шляхом, коли промислова політика опиниться відірваною від політики ринку. В такому разі промислова політика сама по собі не зможе підняти економіку, а призведе до консервації і так відсталого становища у виробництві, бо здійснюватиметься на догоду різним промисловим лобі на засадах надання їм різноманітних пільг і дотацій з боку держави. Україна залишиться місцем депресивних індустріальних виробництв, що перемелють сировину і енергію в неконкурентоспроможну продукцію. Політика проїдання національних ресурсів залишить країну без жодних геостратегічних перспектив і прирече на перебування в стані перманентної кризи.

Майбутнє 2.

Наступний варіант пов'язаний з провадженням чистої політики ринку без цілеспрямованої підтримки і стимулювання пріоритетних національних секторів економіки. Така політика супроводжуватиметься подальшою деградацією реального сектора, втратою науково-технічного потенціалу і перетворення економіки на полігон для розробки нових і нових схем фінансових спекуляцій. «Зацикленість» на макрофінансовій стабілізації не залишає виробництву жодних шансів. Україна перетвориться на країну дрібного тіньового бізнесу, що процвітає і працює з незначними капіталами, короткотерміновими проектами, і нецікавого для серйозних іноземних інвесторів. У кращому разі привабливість України як джерела дешевої і кваліфікованої праці перетворить її на складальний конвеєр з імпортних комплектувальних. Співтовариство країн третього світу поповниться ще одним типовим представником.

Майбутнє 3.

І лише поєднання політики ринку і промислової політики на основі науково-технологічної доктрини держави може стати шляхом до виживання, поки ще весь індустріальний потенціал країни не переведено на фінансові активи і не розтягнуто спритними ділками. Стратегічний розвиток можливий на засадах єдності політики, економіки і науки.

Отже, завдання, що постає перед нинішніми політичними інституціями, полягає в тому, щоб за умов економічної кризи, що затяглася, визначити оптимальний алгоритм дій на глобальному ринку, що нині формується. І робити це треба вже тепер, не відкладаючи на період, коли відбудуться і парламентські, і президентські вибори. Кожний день і кожну годину політики мають використовувати для оновлення країни і забезпечення їй гідного місця і ролі в XXI столітті.

Володимир СЕМИНОЖЕНКО,
міністр у справах науки і технологій,
академік НАН України.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ФАРМАЦІЯ»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування:
відкрите акціонерне товариство «Фармація», код 01977688, р/р 1467386 в УСБ Івано-Франківська, МФО 336019.

1.2. Місце знаходження: Івано-Франківськ, вул. Б. Хмельницького, 57.

1.3. Дата заснування: 15 грудня 1995 року. Рішення № 42 Івано-Франківського міськвиконкому.

1.4. Мета діяльності: ефективне медикаментозне забезпечення населення та лікувально-профілактичних установ для одержання прибутків.

1.5. Предмет діяльності:
— роздрібна та оптова торгівля лікарськими засобами, медичною технікою й іншими товарами медичного призначення, предметами догляду за хворими, санітарії та гігієни, мийними та косметичними засобами, парфюмерією, дитячим та дієтхарчуванням через власну аптечну мережу;
— науково-дослідна робота;
— перевезення вантажів автомобільним транспортом;
— вирощування, заготівля, закупівля, переробка, фасування та реалізація лікарської рослинної сировини;
— виготовлення та реалізація лікарських засобів для населення та лікувально-профілактичних установ;
— контроль за якістю виготовлених та закуплених ліків;
— здійснення зовнішньоекономічної діяльності;
— здійснення інших видів фармацевтичної, медичної та підприємницької діяльності, не заборонених законом;
— надання аптечним установам та іншим суб'єктам — підприємствам підприємницької діяльності послуг згідно з укладеними договорами;
— оптова торгівля продовольчими товарами;
— оптова торгівля непродовольчими товарами;
— підготовка молодих спеціалістів для структурних підрозділів ВАТ.

1.6. Бухгалтерський баланс (за станом на 1.01.97 та 1.04.97) (тис. грн.)

АКТИВ

Показники	на 01.01.97	на 01.04.97
Основні засоби та інші активи	880	878,6
Запаси та витрати	181,5	252,6
Кошти, розрахунки та інші активи	348,4	328,1
Баланс	1409,9	1459,3

ПАСИВ

Показники	на 01.01.97	на 01.04.97
Джерела власних та прирівнених до них коштів	1099,1	1099,1
Довгострокові пасиви	—	—
Розрахунки та інші пасиви	310,8	359,4
Баланс	1409,9	1459,3

1.7. Звіт про фінансові результати та їх використання за станом на 01.10.97 та 01.04.97.

ПОКАЗНИКИ	на 01.01.97	на 01.04.97
Виручка від реалізації продукції	923,9	272,0
Затрати на виробництво реалізованої продукції	831,4	224,1
Балансовий прибуток	92,5	47,9

1.8. Розмір статутного фонду 277870,0 грн.

1.9. Чисельність працюючих — 193 чоловіки.

2. Інформація про керівників емітента:

Посада	Призвіще, ім'я та по батькові	Стаж роботи на посаді	Освіта	Заг. стаж роботи (років)
голова правління	Федорович Юрій Васильович	0,4	вища	24
І-й заст. голови правління	Боєчко Михайло Іванович	0,4	вища	16
головний бухгалтер	Стефанків Анастасія Степанівна	0,4	вища	19

2.1. Опис ділової діяльності товариства за станом на 01.04.97 р. (тис. грн.)

валовий доход від реалізованого товару	263,2
Інші прибутки	8,8

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. ВАТ «Фармація» створене згідно з наказом регіонального відділення Фонду державного майна України по Івано-Франківській області від 18.10.95 р. № 1153.

3.2. Рішення про анулюванн частини акцій прийнято загальними зборами акціонерів 27 грудня 1996 року, протокол № 2.

3.3. Мета використання фінансових ресурсів: зменшення статутного фонду за рахунок анулювання 852 акцій на суму 2130 грн.

3.4. У зв'язку зі змінами статутного фонду через анулювання частини акцій, що належить державі, розмір статутного фонду становитиме 277870,0 грн.

3.5. Вид та категорії цінних паперів: випускаються прості іменні акції кількістю 1111480 штук, номінальна вартість 0,25 грн.

3.6. Прості іменні акції випускаються серією Ф-1 з порядковими номерами від 1 до 1111480. Право власності на акції підтверджується відповідним сертифікатом.

3.7. Після анулювання 8250 акцій за рахунок державної частки майна в розпорядженні акціонерного товариства залишилось 1111480.

3.8. Права власників простих іменних акцій:
— власник акцій має право брати участь у загальних зборах акціонерів особисто через уповноважених осіб;
— обирати та бути обраним в органи управління та контролю товариства;
— брати участь у розподіленні прибутку товариства та отримувати дивіденди;
— отримувати інформацію про діяльність товариства;
— вимагати повернення збитків, завданих товариству іншими акціонерами або робітниками;
— продавати, дарувати, вступати, передавати в спадщину власні акції фізичним особам, повідомивши про це реєстратора товариства.

3.9. Виплата дивідендів здійснюється за рішенням загальних зборів акціонерів ВАТ не рідше як два рази на рік. Розмір щорічних дивідендів визначається за підсумками господарської діяльності товариства згідно з чинним законодавством та його установчими документами.

4. Фактори ризику:
— нестабільне економічне становище в Україні;
— зміни чинного законодавства.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРШИЙ ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ВІДКРИТОГО ТИПУ «СТРАХОВИЙ ЗАХИСТ»

А. ВІДОМОСТІ ПРО АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО

1. Фірмове найменування: акціонерне товариство відкритого типу страхова компанія «Страховий захист».

2. Місцезнаходження акціонерного товариства: Україна, 310003, Харків-3, вул. Клочківська, 3, тел. 12-42-80, тел/факс 23-01-77.

3. Мета та предмет діяльності

Метою діяльності товариства є захист майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків) за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати страхувальниками страхових платежів (страхових внесків, страхових премій).

Предметом безпосередньої діяльності товариства може бути тільки:
а) страхування;
б) перестрахування;
в) фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням у порядку, встановленому чинним законодавством.

4. Дата проведення зборів засновників, що прийняли рішення про випуск цінних паперів — 29 жовтня 1997 року (протокол № 2). Дата проведення установчих зборів — 17 грудня 1997 року.

5. Розмір статутного фонду акціонерного товариства —750 000 (сімсот п'ятдесят тисяч) гривень у вигляді грошових коштів.

6. Банківські реквізити: тимчасовий розрахунковий рахунок 3467536 в АКБ «Український банк торгового співробітництва» у Харкові, МФО 351878

7. Засновниками до статутного фонду внесено: 75 000 (сімдесят п'ять тисяч) гривень. Грошовими коштами — 10 % статутного фонду. Засновниками є 9 фізичних осіб.

Б. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

1. Рішення про випуск акцій ухвалено засновниками товариства на загальних зборах (Протокол № 2 від 29.10.97 р.)

2. Метою використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, є формування статутного фонду товариства і спрямування цих коштів на
— страхування — 50 000 грн.;
— перестрахування — 100 000 грн.;
— створення страхових резервів — 600 000 грн.

3. Вид цінних паперів, що випускаються, — прості іменні акції.

Привілейовані акції не випускаються.

4. Права акціонерів, зобов'язання засновників:

Акціонери товариства мають права, передбачені чинним законодавством України, зокрема:
— право на частку прибутку товариства;
— право на участь в управлінні товариством;
— отримувати інформацію про діяльність товариства;
— брати участь і голосувати на загальних зборах акціонерів;
— розпоряджатися акціями, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством.

Засновники товариства зобов'язані бути держателями не менш як 25 відсотків статутного фонду терміном не менше двох років, а також внести свої внески до статутного фонду товариства відповідно до порядку і термінів, передбачених установчим договором.

5. Привілеї власників цінних паперів — користуватися переважним правом на придбання додаткових акцій та інших цінних паперів товариства.

6. Кількість акцій, що випускаються — 750 (сімсот п'ятдесят штук).

Номінальна вартість кожної акції, що випускається, —1000 (одна тисяча) гривень.

Сума емісії — 750 000 (сімсот п'ятдесят тисяч) гривень.

7. Форма випуску — паперова з сумарним сертифікатом.

Власникові видається сертифікат на сумарну кількість придбаних акцій.

8. Число серій та порядкові номери: серія АС №№ 1 — 750.

9. Терміни продажу акцій:
початок продажу акцій — 08.12.97 р.
закінчення продажу акцій — 15.12.97 р.

Місце продажу акцій: Харків-3, вул. Клочківська, 3.

10. Запланований курс продажу акцій — за номінальною вартістю.

11. Дії, які буде проведено в разі перевищення або недосягнення рівня передплати.

У разі перевищення рівня передплати на акції товариства засновники відхиляють зайву передплату. Відмова у передплаті здійснюється згідно з переліком передплатників з кінця переліку. У разі відмови засновниками від зайвої передплати суми, внесені на банківський рахунок, або інше внесене майно, повертаються в 30-денний термін.

Якщо передплата перевищує 60 % передбаченого статутного фонду, але не досягла 100 %, розмір статутного фонду товариства, що створюється, буде визначено в розмірі фактично проведеної передплати.

У разі, коли після закінчення терміну передплати на акції передплатою не покрито 60 відсотків акцій, товариство визнається незаснованим. Особам, що передплатили акції, суми, внесені на банківський рахунок або інше внесене майно, повертаються в 30-денний термін.

12. Емітент не користується послугами торговця цінними паперами.

13. Запланована ставка дивідендів, метод обчислення і термін їх виплати.

Розмір дивідендів за акціями визначається загальними зборами акціонерів за підсумком річної діяльності товариства. Дивіденди сплачуються в місячний термін з моменту прийняття рішення про розподіл прибутку за адресою: Харків, вул. Клочківська, 3.

14. Можливі чинники ризику в діловій діяльності емітента:
— можливі зміни законодавства про оподаткування;
— темпи інфляції, що прогресують;
— погіршення економічної ситуації в державі;
— форс-мажорні обставини.

С. Б. ПИШКІН,
президент
АТВТ СК «Страховий захист».

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/145 про визнання банкрутом ПП «Бізнес-клуб» (юридична адреса: 290058, Львів-58, вул. Левітана, 8/128, р/р 000468142 у Львівській філії АБ «Синтез»).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/4554 про визнання банкрутом ТзОВ «Компанія-ЗРК» (юридична адреса: 290019, Львів-19, вул. Ткацька, 28, р/р 467102 в КБ «Львів»).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

ВАТ «Одесариба»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 16 січня 1998 р. о 10.00 за адресою: Одеса, Польський узвіз, 11.

Реєстрація учасників з 8.00 до 10.00.

Порядок денний:
1. Розгляд та затвердження статуту ВАТ.
2. Вибори органів управління та контролю ВАТ.
3. Різне.

Правління ВАТ.

Арбитражный суд Херсонской области (г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело № 145/6-Б о признании банкротом МЧП «Рось» (Херсонская обл., г. Новая Каховка, пр. Днепровский, 25, р/с 468161, Новая Каховка, ОКПО 21278515).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Увага!

В інформації про дванадцятий випуск акцій Всеукраїнського акціонерного банку допущено помилку:

перше речення абзацу 14 розділу 3 слід читати: «Нарахування дивідендів здійснюється 1 раз на рік згідно з рішенням загальних зборів акціонерів».

Голова правління
Волинько Т. К.

У номер

● *Київ*

З оцінкою «позитивно»

У Києві відбувся IV звітно-виборний з'їзд Спілки адвокатів України. Після обговорення звітної доповіді, з якою виступив президент спілки, народний депутат України Віктор Медведчук, з'їзд дав позитивну оцінку трирічної діяльності правління. Було прийнято ряд змін і доповнень до статуту, обрано правління. Учасники з'їзду звернулися до Генерального прокурора та Голови Верховного суду з листами щодо необгрунтованого продовження строків утримання під вартою, штучної тяганини процесуальних дій, а до Верховної Ради України — щодо спроби владних структур зупинити подальше демократичне реформування адвокатури, обмежити професійні права адвокатів.

Президентом спілки делегати втретє одноголосно обрали на трирічний термін Віктора Медведчука, повідомила прес-служба Спілки адвокатів України.

● *Донецьк*

Молодий, красивий... безробітний

З початку року на Донеччині статус безробітного одержали 840 молодих людей — у 1,4 раза більше, ніж торік. Юне покоління явно не витримує конкуренції на ринку праці. Навіть свідоцтво про закінчення профтехучилища не гарантує робочого місця: із 25 тисяч випускників не змогли влаштуватися майже 4 тисячі. Базові промислові підприємства відмовляються брати до штату молодих спеціалістів, посилаючись на скорочення виробництва.

● *Запоріжжя*

Плутоній п'ятирічної витримки

Саме стільки часу минуло відтоді, як із заводу штучних шкір поцупили контейнер із вісьмома пластинами плутонію-239 в оболонці. На заводі вже й почали забувати про це, але іншої думки були працівники СБУ, УМВС та прокуратури. Днями злочинців не лише заарештували, а й вилучили у них украдене.

Випускники 1967 року факультету автоматизації і механізації Львівського лісотехнічного університету глибоко сумують з приводу смерті

ІВАНЧЕНКА ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЬОВИЧА

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Ліс рубають — податкові друзки летять

Спонсор лотереї «ГУ»

***Жовківський** держлісгосп розташований на території трьох адміністративних районів Львівської області — Жовківського, Кам'янсько-Бузького і Сокальського на площі 33,7 тисячі гектарів. До його складу входять шість лісництв і три промислових підрозділи — склад, лісопереробний завод і автоколона. Господарство в районі вважають одним із тих небагатьох, котрим нині вдається встояти на ногах і стабільно працювати без зниження темпів виробництва.*

Однак, як вважає директор Жовківського держлісгоспу Василь Галушка, створити оазу благополуччя на фоні загальної економічної кризи в державі неможливо. Нові податкові закони, а особливо на додану вартість, запроваджені з 1 жовтня, так тиснуть на господарників, що нині несила працювати на відтворення, розширення виробництва, оновлювати основні фонди, технічні засоби, устаткування, машини. Всі зусилля спрямовано лише на те, щоб не допустити спаду.

Жовківці вирубують у середньому приблизно 10 тисяч кубів лісу щороку на площі майже 100 гектарів. На лісозаводі виготовляють пиломатеріали, заготовки столярних виробів, паркетної дрози, промислову і продовольчу тару, а товари народного вжитку — меблі, карнизи тощо — залежно від попиту. Бо вже рік практично через низьку платоспроможність населення від їхнього випуску відмовилися.

Найбільші конкуренти лісівників — приватники. Людям вигідніше купити столярку в дядька Стьопи, котрий тримає в своєму сараї невеликий верстат, бо в державних виробників ціни набагато вищі, ніж у кустарників. А вижити господарству, на думку його керівника, вдається тому, що тут мають свою сировину і гнучко орієнтуються на споживача. Хоча цілком виплатити зарплату грішми не можуть, і працівникам доводиться звикати до бартеру.

Контакти, котрі вдається зав'язати держлісгоспу з іншими країнами — Польщею, Німеччиною, як правило, однобокі: іноземці зацікавлені насамперед у сировині й напівфабрикатах, а не в готовій продукції. «Наша проблема сьогодні — технічне переоздброєння, — каже В. Галушка. — Ми потребуємо сучасного обладнання для переробки низькосортної деревини, щоб максимально її використовувати. На нинішньому устаткуванні сьогодні неможливо конкурувати на міжнародному ринку. Інакше зарубіжні партнери нас надалі сприйматимуть лише як сировинну базу».

Юліана ШЕВЧУК.
Київ — Жовква.

На знімку: директор Жовківського держлісгоспу Василь Галушка.

Чи вженеться українське птахівництво за «стегенцями Буша»?

Питання руба

Поки що в неофіційній боротьбі, за якою байдуже спостерігають офіційні особи, перемагають нашпиговані стероїдами заморські стегенця. Вони, схоже, надовго заполонили прилавки українських магазинів та ринків, поступово завойовуючи і без того скромні позиції вітчизняного птахівництва.

А що ж ми? Ми переконуємо один одного у шкідливості закордонних делікатесів для здоров'я людини і... не втримуємося від спокуси час від часу купувати привезені з Польщі, Угорщини, Бельгії чи Голландії неприродно великі курячі стегна. Можновладців це, очевидно, влаштовує. Інакше чим пояснити таку зневагу до птахівничої галузі України?

А може, декому із керівників агропромислового комплексу вигідно, щоб птахівництво у нас взагалі перестало існувати? Навіщо дбати про відродження галузі, нові технології кормовиробництва, проводити селекційну роботу, якщо завезені комерсантами стегенця розв'язують одразу всі проблеми: і люди ситі, і вівці цілі — голова в чиновника не болить.

Болить галузі — і те, що комбікормів у державі нині виробляють майже в шість разів менше, ніж у 1990-му, і що довелося закрити 88 птахофабрик із виробництва пташиного м'яса, а на грані закриття опинилося ще багато птахівничих господарств. І світла не видно навіть у кінці тунелю. Раніше спецгоспи, які не займалися власним кормовиробництвом, могли розраховувати на державні ресурси фуражного зерна. Нині державний фуражний фонд практично не працює, комбікормова промисловість на ладан дихає — реформування галузі очікуваних результатів не принесло.

От і маємо: кілька років тому в державі вироблялося понад шістнадцять мільйонів тонн комбікормів, торік — лише три з половиною мільйони, цього року — півтора мільйона тонн кормосумішей.

На поліпшення ситуації годі й сподіватися. Без рішучих кроків з боку держави вітчизняне птахівництво навряд чи зможе зупинити переможну ходу м'ясистих «стегенець Буша» на український ринок.

Владислав ОБУХ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Спорт

Сьогодні старт

Національна збірна України з баскетболу починає виступи у відбірковому турнірі чемпіонату Європи. Ось календар зустрічей за участю українських баскетболістів.

1997 рік. 26 листопада. Україна — Іспанія. **29 листопада.** Україна — Ізраїль. **3 грудня.** Англія —Україна. **1998 рік. 26 лютого.** Україна — Данія. **28 лютого.** Білорусь — Україна. **25 листопада.** Іспанія —Україна. **2 грудня.** Україна — Англія. **1999 рік. 24 лютого.** Данія — Україна. **27 лютого.** Україна —Білорусь.

Нагадаю, що тренером української команди нещодавно призначено Владислава Пустогарова. Часу для підготовки йому і дюжині його підопічних було відведено зовсім обмаль. Тому робота йшла дуже інтенсивна і насичена.

Кого ж покликано захищати честь нашої держави на баскетбольному майданчику? Це гравці одеської «БІПА-Моди-СКА» Леонід Яйло, Олександр Окунський, Ігор Харченко, Вадим Пудзирей, а також Дмитро Базелевський («Денді-Баскет», Київ), Володимир Холопов, Григорій Хижняк, Дмитро Приходько, Денис Журавльов («Будівельник», Київ), Олег Ткач («Шахтар», Донецьк), Олег Погорєлов та В'ячеслав Євстратенко (ЦСКА-«Ріко», Київ). Як бачимо, не запрошено жодного «легіонера». Міг би бути принаймні один. Але, на жаль, серйозно травмований Олександр Лохманчук, який виступає в Італії.

Не побачимо на майданчику й блискучого майстра, яким, безперечно, є Євген Мурзін із «Денді-Баскета». То чому його немає в реєстрі головного коша українського війська баскетбольного? Про це й запитав самого Євгена.

— Запрошення до збірної я отримав. Але, на жаль, за станом здоров'я не можу відгукнутися на цю почесну пропозицію. Дошкуляють давні травми. І за короткий термін я не міг би поновити сил. Про це й повідомив Владиславові Васильовичу Пустогарову...

Шкода, звичайно, втрачати таких виконавців. Але що вдієш? Доведеться обходитися наявними силами, боротися тим гравцям, які сьогодні об'єктивно найсильніші. Утім, уболівальники у більшості — оптимісти. Тому й сподіваються, що оновлена збірна порадує їх змістовною грою та перемогами.

А сьогодні тренери і гравці збірної України запрошують прихильників баскетболу завітати до Палацу спорту, де о 19.00 розпочнеться поєдинок з іспанцями.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Бідні ми, бідні

Мовою цифр

За даними соціологічного опитування, проведеного серед сільського населення Львівської області в рамках проекту «Економічна реформа — очима села», жоден із респондентів не відніс свою сім'ю до категорії заможних, не те що багатих чи дуже багатих. 60% чоловіків і 45% жінок вважають власні родини середньозабезпеченими, бідними — 38% чоловіків і 43% жінок, 4% жінок — дуже бідними. Частина мешканців села оцінювала свою сім'ю як середньозабезпечену, хоча в подальших відповідях зазначалося, що практично нічого не купують з продуктів харчування, а за останні три роки не придбано жодної речі довгочасного користування. Основним джерелом доходів для більшості сільських жителів є їхнє особисте господарство, насамперед виділена земельна ділянка. Майже 71% респондентів мають у користуванні 0,5—1 га, 54% назвали наділ основним, чи навіть єдиним, джерелом доходів. Понад 66% чоловіків і 51% жінок хотіли б у майбутньому збільшити своє господарство. Працівники АПК регулярно купують із продуктів крупи (82%), чай та каву (70%), рідше — хліб (14%), цукор (15%), спиртні напої (9%).

За даними бюджетного обстеження сімей, середньостатистичний мешканець львівського села за рік споживає 91 кг овочів, 52 кг фруктів та ягід, 130 кг хліба і хлібопродуктів, 227 кг картоплі, 44 кг м'яса та понад 500 кг молокопродуктів. Причому молоко п'ють не для задоволення, а тому, що його, як правило, немає де вигідно реалізувати. Тільки 17% спожитих продуктів селяни купують, решта надходить із домашніх господарств.

Галина КВІТКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311222.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.